

ACSAI ROLAND

Tisztaság

*A farkasoknak kicsordul a könnyük
— olyan megható —,
Miközben legördül, almamaggá válik,
A földben fa lesz belőle,
A kígyó azt mondja nekik, hogy
Ez a jó és a rossz tudásának fája,
És ha megéheznek, nyugodtan ehetnek gyümölcséből,
De a farkasok nem esznek belőle,
Kettéharapják a kígyót, ami keserűbb,
Mint az alma magja, aztán
Leülnek az élet fája alá, és egymást nyalogatják.
Nem veszik észre, hogy meztelenek.*

A terminátor könyve

*A prédikátor könyve szerint
Az ember utolsó lehelete az égbe száll,
Míg az állat a földbe,
De ez se biztos.*

*Az ember utolsó leheletét úgy képzelem,
Mint egy apró ejtőernyőt,
Felhőszínű, mint egy medúza,
Visszahullik az égbe,
Talán még integet is a testnek,
Ami a földön maradt,
Aztán egy belézésnél eltűnik Isten tüdejében,
És évszázadokig vár a következő kifújásig.*

*Az állatok utolsó lélegzete selymes bundájú,
Fekete állat, nem lát semmit, csak lapátkezeivel tapogat,
És belefúrja magát a földbe,
Valószínűleg így keletkeztek a vakondok,
Minden vakond egy állat utolsó lehelete,
Sírhalmokat túrnak a kertbe.*